

Urunk színeváltozása

(augusztus 6.)

Dán 7,9-10.12-14

Olyan volt, mint az Emberfia

Amint néztem, egyszer csak trónokat állítottak fel, és az Ősöreg leült. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj tiszta, mint a gyapjú. Trónja lobogó lángból volt, kerekai meg izzó parázsból. Tűzfolyó eredt belőle és folyt tovább. Ezerszer ezren szolgáltak neki, és tízezerszer tízezren álltak előtte. Ítéletet tartottak, és felnyitották a könyveket. Aztán láttam az elbizakodott beszédek elhangzása után, amelyeket a szaru hirdetett, magam láttam, hogy megölték a vadállatot, testét darabokra vágták és tűzre vetették. A többi vadállat is elvesztette hatalmát, de egy meghatározott időre még életben maradhattak. Láttam az éjjeli látomásban, hogy íme, az ég felhőin valaki közeledik. Olyan volt, mint az Emberfia. Amikor az Ősöreghez ért, színe elé vezették. Hatalmat, méltóságot és királyságot adott neki. Minden népnek, nemzetnek és nyelvnek neki kellett szolgálnia. Hatalma örök hatalom volt, amely nem enyészik el soha, és királysága nem megy veszendőbe.

Dániel próféta bibliai személy, a róla elnevezett könyv központi alakja, sokáig szerzőnek is tartották, de nem szerzője a könyvnek. Nevének jelentése: „bírám az Isten”. A Dán 5,12 szerint ezt a nevet a babiloni királytól, Baltazártól kapta.

Származásáról annyit tudunk, hogy Júda egyik előkelő családjából való. II. Nabukodonozor (Kr. e. 604–562) Babilonba vitette, ahol az udvarban szolgált és őrnöki képzést kapott. A héber ifjakkal együtt 3 évig tanították a „káldeusok írására, nyelvére és tudományaira”. Dániel és társai sokkal eredményesebben sajátították el a babilóniaiak tudományát, mint más tanuló társaik. Tehetsége és tudása következtében igen magas beosztásba került (Dán 2,48 5,11.29). Inkább államférfi, mint próféta volt. Könyve mégis megérdemelten került be a prófétai iratok közé. Könyve tele van látomásokkal. A babiloni uralkodók álmait is képes volt megfejteni. Látomásainak egy része átdolgozva beépült a Jelenések könyvébe.

A legismertebb a fenti szakasz, amely alapvetően befolyásolta a názáreti Jézus felségcímeit. Az evangéliumokban nevezik Isten Fiának, Messiásnak, Mesternek stb., de ezeket a címeiket követőitől és az evan-

gelistáktól kapta. Nagy valószínűséggel ő maga csak az Emberfia címet használta magára. Ezzel a címmel találkozunk az Ószövetség más könyveiben is (Zsolt 8,5; Iz 51,12; Jób 25,6 stb). A legtöbbször Ezekiel próféta könyvében, ahol 87-szer szólítja Jahve Emberfiának a prófétát.

A legkülönösebb azonban a Dán 7,13–14-ben említett Emberfia cím, ugyanis a megszólított négy különböző istenellenes hatalmat legyőzve, melyet négy vadállat jelképez, Isten eszkatológikus országát alapítja meg. Az, hogy az Emberfia a felhőkön érkezik, felségére utal, és mennyei hatalma miatt néhányan az Emberfiát angyalnak gondolták, mivel ők kaptak először hatalmat a népek felett. Feltehető, hogy Dániel próféta szövegének történeti jelentése először Isten szentjeinek vezére volt. Ezt az értelmezést, nem minden alap nélkül vitték át a keresztények a Názáreti Jézusra, illetve arról folyik a vita, hogy Jézus maga is tudatosan ezt használta magára.

Mint látjuk, Jézusnak sajátos személyiségét nemcsak a késői követőknek, hanem kortársainak is nehéz volt megmagyarázni. Feltehetően ezért választotta ezt a helyet önmaga megnevezésére, mert kortársai igen ellentmondásos elképzelést alakítottak ki a Messiásról. Jézus a Messiás címmel kapcsolatban igen tartózkodó volt, mert az könnyen félre lehetett érteni, és erősen átpolitizált változatai éltek a nép körében. Jézus mennyei királysága messze távol áll a politikától. Ezt még a tanítványai is nehezen értették meg. Azóta is állandó probléma, hogy Jézus tanítását a konkrét politikai felhangoktól megóvjuk, sőt magunkat is a politikai megváltás tanoktól Jézus megváltásának tanításához fordítsuk.